

زلزله

نوشته: همایون حقیقی

دکتر در بتن آرمه و مهندسی ساختمانهای مقاوم در برابر زلزله

دانشکده فنی

سرآغاز - در میان پدیده‌های مخرب طبیعی زلزله بیش از همه جلب توجه می‌کند خواه بعلت حدوث ناگهانی و غیر قابل پیش‌بینی آن و خواه از لحاظ خرابی و تلفاتی که ممکن است ببار آورد در بشر یک حس ترس توأم با زبونی از لحاظ مقابله با آن بجا گذاشته است. زلزله در مدتی کمتر از نیم دقیقه از شهر خوشبخت و مرفهی می‌تواند گورستانی بسازد.

علیرغم خواص زلزله و نحوه بروز آن و با وجود نرفتیکه از آن باید داشت معهذاً زلزله بلیه طبیعی است که می‌توان نسبتاً باسانی از مصائب آن بر حذر بود طوفان و سیل ساختمانها را بهمان آسانی کشت‌زارها ویران و خراب می‌کند بهمان اندازه که مخرب هستند موجب مرگ و نابودی نفوس نیز می‌گردند در صورتیکه زلزله معمولاً بوسیله بناهای ساخته شده بدست بشر مرگ‌زا می‌گردد.

از اینرو مسئله مقابله با زلزله باحداث بناهای مقاوم در برابر آن منجر می‌گردد تکنیک جدید ساختمان با شناسائی مصالح در حال حاضر بقدری ترقی کرده‌است که می‌توان ساختمانهای مقاوم در مقابل زلزله ساخت بدون آنکه هزینه ساختمان بمقدار بسیار زیادی افزایش یابد.

هر گاه بخواهیم تاریخ زلزله‌های مخرب را ورق بزنیم بدون شک بایستی ازدوران بسیار کهن و باستانی شروع کنیم گهواره قدیمی‌ترین تمدن مدونی را که بشر بیاد دارد در خاورمیانه و مدیترانه شرقی جستجو باید کرد منطقه‌ایکه بنحو قابل ملاحظه‌ای محل حدوث زلزله‌های عدیده بوده‌است از اینرو تعجب‌آور نخواهد بود اگر خاطرۀ بزرگترین مصیبت‌های ناشی از زلزله همزمان با تاریخ تمدن در تذکره‌ها ثبت شده باشد.

قدیمی‌ترین مصیبت تاریخی که حفاریهای باستانشناسی حقیقت آنرا روشن کرد افسانه طوفان بین‌النهرین یا طوفان نوح است که اولین تمدن بشری را در زیر رسوبی بارتفاع سه متر از گل‌ولای پوشاند این حادثه در . . . ۴ سال قبل از میلاد مسیح اتفاق افتاد نوشته‌های موجود در بارۀ طوفان بین‌النهرین

حاکمی است که طوفان از سمت جنوب یعنی از سوی دریا شروع شده است وجود حیوانات کوچک دریائی در رسوب حاصله از طوفان صحت نظریه بالا را تأیید می کند بنا بر این از روی شواهد موجود طوفان نوح چیزی جز یک موج بسیار عظیم سهمناک نیست که در اثر حدوث زلزله ای در زیر خلیج فارس بوجود آمد و در طول دره ای که از مسقط شروع شده و در امتداد جبال زاگرس بسمت شمال ادامه دارد جریان یافت .

اینگونه امواج را که در اثر حدوث زلزله در زیر دریاها و اقیانوس ها ایجاد میشود سونامی Tsunami گویند که از زبان ژاپنی گرفته شده است .

چون بین النهرین مرکز زمین لرزه و دائماً در لرزش بود سازندگان بنا اثر زلزله را بر روی ساختمان ملحوظ می داشتند و بعلمت کمیاب بودن سنگ بابلها سنگ را برای مصرف در پی زیر بنای قصور خود بکار می بردند و آجر را که مدلول الاستیسیته اش از سنگ کمتر است و در مقابل زلزله عکس العمل ملایمتری از خود نشان میدهد برای قسمت های روی بنا مصرف می کردند جالب توجه آنکه سنگ های تراش را بنحوی کار می گذاردند که یکی در دیگری قفل و بست شده و یک اتصال Chainage پیوسته ای را تشکیل می دادند بخت النصر در یکی از فرمانها افتخار می کند که توجه داشت تا (پی ها در دل زمین عمیقاً جای گیرد و مرکز ثقل ساختمان تا آنجا که ممکن است در ارتفاع کمتری واقع شود و پی ها عمیقاً و کاملاً بهم متصل و یکپارچه باشند) سه اصلی که بعد از ۲۷۰۰ سال جزو آئین نامه زمین لرزه بسیاری از کشورها و منجمه آئین نامه زمین لرزه فرانسه قرار گرفته است .

همکاری و کوشش مشترک زمین شناسان و باستان شناسان باین نتیجه منتهی گردید که زلزله های تاریخی دیگری نیز در خاورمیانه روی داده است که موجب از بین رفتن دو شهر تاریخی سدوم و کمره در ۱۹۰۰ سال قبل از میلاد مسیح و همچنین پیدایش قسمت کم عمق بحرالحمیت گردیده است .

در اقصی نقطه تمدن قدیم چینها نیز با زلزله و خطر آن آشنا بودند . دریا نوردی بنام چو کو Cho - Ko در سال ۱۳۲ قبل از میلاد دستگاهی ساخت که یک نمونه از آن بدست آمده است و آنرا باید قدیمیترین زلزله سنج دنیا دانست این دستگاه عبارتست از یک میله برنزی که در روی میله بسیار باریکی قرار دارد و هر جهتی که تیغه در اثر حدوث زلزله قرار گیرد معرف جهت مرکز (Epicentre) زلزله است .

خطر زلزله در چین قابل توجه است . زلزله ای که بیش از همه مرگبار بوده است در شهر شن سی Chen - Si در سال ۱۷۵۶ رخ داد . تلفات این زلزله بالغ بر ۸۳۰۰۰ نفر بود . در حدود یک قرن بعد یعنی در سال ۱۶۶۴ نوبت خراب شدن به پکن رسید زلزله در این شهر ۳۰۰۰۰ نفر قربانی گرفت تلفاتی که غیر از زلزله ۱۷۳۷ کلکنه هیچ زلزله ای تا باسروز بان پایه نبوده است . زلزله کن سو Kon - Sou در چین ۱۸۰۰۰ نفر و زلزله توکیو در سال ۱۹۲۳ متجاوز از ۱۴۱۰۰۰ نفر تلفات ببار آورد .

در سال ۱۷۱۶ در الجزیره زلزله ای رویداد که در حدود ۲۰۰۰ نفر تلفات داد . این زلزله از این نظر قابل توجه است که موجب شد تا پایه اولین آئین نامه ایمنی ساختمانها در مقابل زلزله گذارده شود . حاکم الجزایر طی فرمانی اعلام داشت که ساختمانها بایستی بیکدیگر متصل باشند تا هر یک برای دیگری

در مقابل لرزش‌های زمین در حکم تکیه گاهی باشد و بعلاوه در فرمان قید گردید که تیرهای سقف بایستی تا میزان معینی از دیوار خارج گردد تا احياناً حرکت دیوار بسمت خارج در اثر لرزش زمین موجب جدا شدن تیرها از دیوار و خراب شدن سقف نگردد.

شدیدترین زلزله‌ایکه بشر بیاد دارد زلزله سال ۱۷۵۰ لیسبون است. گرچه این زلزله از نظر تلفات بیای زلزله‌شنسی Chen-Si نمیرسد ولی موجب لرزش نیمکره زمین گردید. بزرگی آنرا معادل ۹ برآورد کرده‌اند. باید یادآور شد این اندازه گیری فرضی و از روی قرائن میباشد زیرا اولین دستگاه زلزله نگار در اواخر قرن نوزدهم ساخته شد و مورد استفاده قرار گرفت.

سال ۱۹۰۶ در تاریخ زلزله قابل توجه است. در این سال دستگاههای زلزله نگار متوالیاً حدوث زلزله‌های بزرگ را یکی بعد از دیگری ثبت کرده‌اند. زلزله کلمبیا با بزرگی ۸٫۶ و زلزله کالیفرنیا که موجب خرابی سانفرانسیسکو گردید با بزرگی ۸٫۲۵ و زلزله شیلی با ۸٫۶ و دو زلزله دیگر بزرگی ۸ یکی در الئوسین Aléoutiennes و دیگری در گینه جدید روی داد انرژی آزاد شده در اثر حدوث زلزله در سال فوق‌الذکر ۵ تا ۶ برابر متوسط انرژی حاصله از حدوث زلزله در هر سال بوده است.

برای آنکه ایده‌ای از انرژی آزاد شده در اثر حدوث زلزله داشته باشیم یادآور میشود که انرژی آزاد شده در اثر زلزله‌ای به بزرگی ۸ تقریباً ۳۴۰۰ برابر و انرژی آزاد شده ناشی از زلزله‌ای به بزرگی ۸٫۶ تقریباً ۲۷۰۰۰ برابر انرژی آزاد شده در اثر زلزله سال ۱۹۰۶ اقادیر است بزرگی زلزله اقادیر مساوی ۷٫۵ بوده است. زلزله‌ایکه در سال ۱۸۹۷ در آسام علیا واقع در هیمالیا رویداد بزرگیش معادل ۸٫۶ برآورد گردید و سطحی از کره زمین بوسعت ۳۰۰۰۰۰ کیلومتر مربع را لرزاند این سطح از دوبرابر مساحت ایران اندکی کمتر است.

بفهرست فوق‌الذکر زلزله سال ۱۹۶۰ شیلی به بزرگی ۸٫۷۵ را باید اضافه کرد. در اینجا یادآور میشویم از تاریخیکه مطالعه علمی زلزله آغاز شده است این بزرگترین زلزله‌ایست که بشر بیاد دارد. زلزله ۱۳۴۱ بوئین زهرا به بزرگی ۷٫۵ و زلزله اخیر خراسان به بزرگی ۷٫۸ از جمله زلزله‌های بزرگ و مرگبار بشمار میروند.

برحسب آمار منتشره از طرف یونسکو در فاصله سالهای ۱۹۲۶-۱۹۵۰ زلزله بالغ بر ۱۰۰۰۰۰۰ دلار خسارت و ۳۵۰۰۰ نفر تلفات ببار آورده است.

با اختراع اولین دستگاه زلزله نگار افقی میلن Milne در سال ۱۸۸۰ مطالعه لرزشهای زمین وارد مرحله نوین گردید و از آن تاریخ تا کنون سسیمیوگراف یا دستگاه زلزله نگار مرتباً مراحل تکامل را طی می کند. زلزله نگار با پاندول معلق Wiecher (۱۹۰۰) زلزله نگار الکترومغناطیک Galirzine (Electromagnetic) (۱۹۱۱) زلزله نگار پیچشی Wood و Ander son (۱۹۲۲) و زلزله نگار با تغییر شکل زمین Benioff (۱۹۳۲) اختراع گردید در عین حال مسئله مبادله اطلاعات بین ایستگاههای مختلف زلزله نگاری خود موجب تکامل و پیشرفت علم «زلزله شناسی» گردید.

ویرانشدن سانفرانسیسکو در اثر زلزله ۱۹۰۶ اولین سؤال درباره مقاومت ساختمان در مقابل زلزله را در برابر مهندسان ساختمان قرارداد در سال ۱۹۱۵ پرفسور ژاپنی بنام ریکی سانو Riki-Sano ضریب زلزله را عنوان کرد و پرفسور Naito همکار پرفسور نامبرده که خود فعلاً کارشناس مشهوری است در سال ۱۹۲۰ اولین ساختمان را با در نظر گرفتن و محاسبه انرژی وارد بان ناشی از حدوث زلزله را ساخت و زلزله ۱۹۲۳ توکیو خسارتی بان وارد ساخت.

آئین نامه های ایمنی ساختمان در مقابل زلزله در مدت نسبتاً طولانی از افکار این دو پرفسور ژاپنی الهام گرفت. اخیراً کاشناسان متوجه شدند که اثر دینامیک ناشی از لرزش زمین در روش بالا منظور نشده است. پیدایش شتاب سنج برای لرزشهای شدید در اتازونی (۱۹۲۳) و برقراری شبکه ایستگاههای زلزله مجهز بدستگاههای شتابسنج نیز موجب شد تا نظریه فوق تأیید گردد در آئین نامه های زلزله اتحاد جماهیر شوروی (۱۹۵۹) و اتازونی S.E.A.C (۱۹۶۰) و فرانسه (۱۹۶۵) اثر دینامیک انرژی وارد بساختمانها ناشی از لرزش زمین منظور شده است.

زلزله شناسی یا سیممولوژی از دو کلمه یونانی Seismos بمعنی زلزله و Logy بمعنی دانش تشکیل شده است بنابراین این مطالعه علمی زلزله را زلزله شناسی یا Seismology نامند.

بر حسب تعریف لرزش و یا تکان ناگهانی قسمتی از پوسته زمینی در اثر نیروهای موجود در زمین را زلزله گویند. در نتیجه چنین تکانی امواج زلزله در تمام جهات پخش و در سطح زمین منشر میشوند و چون بما رسند آنها مانند یک سری لرزش حس می کنیم. مجموعه این لرزش ها را در اصطلاح زلزله می نامیم لرزشهای خفیف زمین یا میکروسیسم (Micro Seisme) با زلزله فرق داشته و عبارتند از لرزشهای بسیار خفیفی که در زمین بععل مختلف و از جمله در اثر تغییرات شرائط جوی و یا بطور مصنوعی مانند حرکت وسائط نقلیه سنگین حاصل میشود.

زلزله بر حسب اثری که بر روی حواس ما می تواند بگذارد سه دسته تقسیم میشود.

الف - زلزله های خفیف که اثری بر روی حواس بشر نداشته و فقط بوسیله دستگاههای ثبت زلزله بوقوع آن می توان پی برد.

ب- زلزله با لرزشی کم و بیش شدید که قابل درک و احساس است. احياناً موجب خرابی و وحشت و تلفات جانی نیز می گردد.

ج - زلزله هائیکه در اثر اصوات حاصله ناشی از لرزش زمین در نزدیکی مرکز زلزله بصورت غرش سهمگین در مدت لرزش تظاهر می نماید.

از نظر علمی زلزله بدو دسته اساسی تقسیم میشود :

دسته اول - زلزله هائی هستند که در نزدیکی کوههای آتش فشان روی میدهند و معمولاً از نوع

زلزله های خفیف و یا متوسط می باشند.

دسته دوم - زلزله‌هایی هستند که در اثر حرکات تغییر شکل‌های پوسته زمین بوجود می‌آیند و ممکن است خفیف و متوسط و یا شدید باشند.

علمی که درباره حرکات و تغییر شکل‌های پوسته زمین صحبت می‌کند Tectonic نامند و وظیفه اصلی آن مطالعه ساختمان و شکل پوسته زمین و تغییرات آن و کوشش در تعیین و برقراری اصولی است که برطبق آن حرکات و تغییر شکلهای صورت می‌پذیرد. از اینرو برای مطالعه زلزله و علل حدوث آن شناسائی ساختمان زمین ضروری است.

دانش بشر درباره فضا در حال حاضر بمراتب بیشتر از اطلاعاتش درباره زمین است با اطمینان می‌توان پیش‌بینی کرد بزودی نمونه‌هایی از سنگ‌های کره‌ماه بزمین آورده شود و مورد آزمایش قرار گیرد درحالی‌که نمی‌توان گفت چه موقع بشر قادر خواهد بود نمونه‌هایی از درون زمین مثلاً از عمق ۲۰ کیلومتر بدست آورده و مورد آزمایش قرار دهد. جای تأسف است که دانش بشر در مورد ساختمان درونی زمین بموازات سایر علوم پیشرفت نکرده است کیفیت و شرایط مواد درونی زمین مجهول می‌باشد. برطبق محاسبات بعمل آمده فشار در ثلث هسته مرکزی در حدود یک میلیون اتمسفر و در نزدیکی مرکز زمین ۳ میلیون اتمسفر بر آورده شده است.

هم‌چنین هرچه بقسمت درونی زمین نزدیک شویم بر درجه حرارت افزوده میشود در قسمت فوقانی پوسته زمین بطوریکه در معادن عمیق اندازه‌گیری شده است بازای هر سی متر عمق یک درجه سانتی‌گراد بر درجه حرارت زمین افزوده میشود با این همه اطلاعاتی دقیق و صحیح از چگونگی تغییر درجه حرارت در قسمت‌های درونی زمین نداریم.

کره زمین از سه قسمت هسته مرکزی Core گوشته Mantel و پوسته Crust تشکیل شده است. هسته مرکزی شعاعش در حدود ۳۴۷۱ کیلومتر و گوشته که هسته را در بر گرفته است در حدود ۲۸۶۷ کیلومتر و بالاخره پوسته زمین در حدود ۳۳ کیلومتر و یا بعبارت بهتر از ۲ تا ۷ کیلومتر ضخامتش تغییر میکند. تقسیمات سه‌گانه فوق بوسیله زمین‌شناسان از روی مطالعه مسیر و سرعت انتشار امواج زلزله بعمل آمده است.

شکل ۱ - ساختمان پوسته زمین

هر گاه زلزله‌ای در نقطه دور دستی روی دهد دستگاه‌های زلزله‌نگار لرزه‌شنائی بر روی نوار دستگاه ثبت میکنند که از آن میان سه نوع موج را میتوان تشخیص داد.

امواج طولی - که همانند امواج صوتی در محیط‌های جامد و مایع و گازی انتشار می‌یابند.

امواج عرضی - که فقط در محیط جامد منتشر میشوند.

امواج سطحی - که در مرز و یا بعبارت دیگر فیما بین محیط‌های جامد و مایع و گاز منتشر میشوند و

شدت آنها با افزایش عمق بسرعت کاهش می‌یابد.

سرعت امواج زلزله در زمین با ازدیاد عمق افزایش مییابد. سرعت امواج در درون زمین در دو محل بنحو قابل ملاحظه و مشخصی تغییر میکند. اولین تغییر سرعت در عمق ۳۳ کیلومتری سطح زمین روی میدهد که آنرا بنام زمین شناس معروف یوگوسلاوی موهورو ویسیچ Mohorovicicv انفصال موهو Moho مینامند. در این عمق سرعت امواج طولی از ۶٫۳ به ۷٫۸ کیلومتر در ثانیه و امواج عرضی از ۳٫۷ به ۴٫۴ کیلومتر در ثانیه افزایش مییابد. انفصال موهو در قسمت تحتانی پوسته و قسمت فوقانی گوشته زمین قرار دارد. دومین نقطه تغییر سرعت امواج زلزله در عمق ۲۹۰ کیلومتری سطح زمین واقع است در این عمق سرعت امواج طولی از ۶٫۳ به ۸/۱ کیلومتر در ثانیه تنزل مییابد و امواج عرضی از این عمق پائین تر نمیتوانند منتشر شوند. چنین تصور میشود که این بریدگی منحنی سرعت امواج، نمایش موقعیت و محل سطح هسته مرکزی زمین و در عین حال قسمت تحتانی گوشته باشد.

از آنجائیکه از سوئی بوسیله سختی سنگها سرعت امواج زلزله را میتوان تعیین کرد و از سوی دیگر سرعت امواج در اعماق مختلف زمین از روی منحنی های امواج زلزله میتواند محاسبه شود لذا میتوان نوع سنگ هائیکه قسمت درونی زمین را تشکیل میدهد حدس زد.

در قسمت اعظم گوشته زمین سرعت امواج زلزله بقدری زیاد است که فقط سنگهای بسیار متراکم از قبیل دونیت Dunite و پیروکسنیت Pyroxenite میتواند واجد این شرط باشد. از اینرو چنین فرض میشود که قسمت گوشته زمین جامد و سخت و از نوع سنگهای مافوق بازیک Ultrabasic تشکیل شده است.

در مورد هسته زمین بطوریکه فوقاً بیان گردید حرارتش نا معلوم بوده و از سوی دیگر فشار بقدری زیاد است که نمیتوان در آزمایشگاه آنرا بوجود آورد از اینرو بعضی از محققین ترجیح میدهند کلمات «جامد» و یا «مذاب» را برای بیان چگونگی مواد تشکیل دهنده هسته زمین بکار نبرند.

چون کانون زلزله های مخرب در پوسته زمین قرار دارد لذا ساختمان پوسته زمین را با تفصیل نسبتاً بیشتری مورد مطالعه قرار میدهیم:

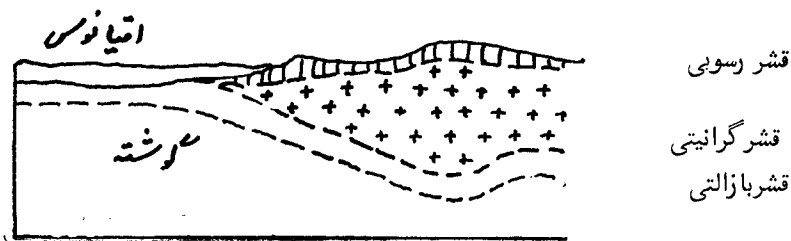
ضخامت پوسته زمین در امریکا و اروپا و قسمت اعظم اقیانوسها با استفاده از روش خاصی بنام Deep Seismic Sounding تعیین شده است که در زیر بذکر نتیجه این اندازه گیریها میپردازیم.

دو نوع پوسته زمین یکی پوسته زمین در قسمت خشکیها و دیگری پوسته زمین در زیر اقیانوسها کاملاً متمایز از یکدیگر تشخیص داده میشود. ضخامت پوسته زمین در قاره ها بین ۲ تا ۷ کیلومتر و در زیر اقیانوسها بین ۱ تا ۲ کیلومتر در نظر گرفتن آب اقیانوسها که عمق متوسط آن ۰ کیلومتر است تغییر میکند.

پوسته زمین در قسمت خشکیها از دو قشر تشکیل میشود. سرعت انتشار امواج زلزله در طبقه زیرین ۰٫۶ کیلومتر در ثانیه و در قشر فوقانی ۰٫۵ کیلومتر در ثانیه است. سرعت اولی با سرعت امواج زلزله در سنگهای بازالتی و سرعت دومی با سرعت امواج زلزله در سنگهای گرانیتی برابر است. از اینرو قشر فوقانی گرانیتی و قشر تحتانی بازالتی نامیده میشود.

پوسته زمین در زیر اقیانوسها و در زیر بعضی از دریاها فقط از یک طبقه بازالتی تشکیل شده است

و ضخامت آن بطوریکه فوقاً بیان گردید از ۰ تا ۱ کیلومتر در قسمت‌های مختلف تغییر میکند. پوسته زمین در زیر دریای سیاه و در قسمت جنوبی و دریای خزر (سواحل ایران) و دریای ژاپن همانند زیر اقیانوسها از یک قشر بازالتی تشکیل شده است.

شکل ۲ - شای تغییر پوسته زمین از خشکیها به اقیانوسها

در بسیاری از سواحل اقیانوسها چگونگی تغییر پوسته زمین از نوع خشکیها بنوع اقیانوسها مورد مطالعه قرار گرفته است و باین نتیجه رسیده‌اند که در سواحل اقیانوسها پوسته زمین نازک شده و ضخامت قشر گرانیتی صفر میگردد و انفصال موهو بسمت سطح زمین و بسوی کف اقیانوسها میل میکند.

ضخامت پوسته زمین در قسمت خشکیها و در دشت‌ها و کوهستانها فرق میکند. هر اندازه ساختمان زمین جوانتر باشد ضخامت پوسته بیشتر خواهد بود و بالعکس. ضخامت پوسته زمین در قسمت‌های جوان کوه‌های آلپ زیادتر از سایر قسمتها و بین ۰ تا ۶ کیلومتر و حتی بیشتر است. ضخامت پوسته زمین در شمال پامیر و کوه‌های قفقاز بین ۶ تا ۷ کیلومتر است. در صورتیکه ضخامت زمین در چین خوردگیهای هرسینین Hercynian که بعداً بصورت Epi-Hercynian درآمده است در حدود ۷ کیلومتر و در قسمت‌های قدیمتر مانند Epi-Caledonians, Epi-PreCambrian از ۳ کیلومتر تجاوز نمیکند.

نسبت بین ضخامت قشر بازالتی و گرانیتی در نقاط مختلف زمین مساوی نیست. هرچه ساختمان زمین جوانتر باشد قشر گرانیتی ضخیمتر است و بالعکس. مثلاً در قسمت پامیر شمالی ضخامت قشر بازالتی ۲ تا ۲۰ کیلومتر و ضخامت قشر گرانیتی ۳-۳۰ کیلومتر است و در کوهستانهای قفقاز ضخامت قشر بازالتی ۶ کیلومتر و ضخامت قشر گرانیتی ۷ تا ۶ کیلومتر است. در قسمت Epi-Hercynian قشر بازالتی قدری بیشتر از قشر گرانیتی است مثلاً در کوه‌های تین - شان جنوبی South Tien shan ضخامت قشر بازالتی ۲۰ تا ۳ کیلومتر و قشر گرانیتی ۱۰ تا ۲ کیلومتر است.

نظمی که از این نظر در تغییرات پوسته زمین وجود دارد بسیار جالب بوده و برای تعیین نوع ساختمان آن مفید است. هر اندازه ساختمان زمین قدیمی‌تر باشد ضخامت قشر بازالتی آن بیشتر است.

علل حدوث زلزله: نظریه‌های مختلفی در باره علت یا علل وقوع زلزله وجود دارد. اما اغلب انطباق این نظریه‌ها با زلزله رویدادهای مشکل است باین معنی که در موردی یکی از نظریه‌ها صادق است و در مورد دیگر نظریه دیگری صادق میکند و بالاخره در حالت سوم جمع دو یا چند نظریه بیشتر رضایتبخش است.

بهرحال در موردی ممکن است نیروی Orogenic یا نیروی بوجود آورنده کوهها و درحالت دیگر نیروی Epeirogenic یا نیروی بوجود آورنده خشکیها علت وقوع زلزله باشد. بنا به نظریه‌ای حرکت مواد مذاب داخل زمین را هم میتوان یکی از علل حدوث زلزله بشمار آورد. بهر صورت علت وقوع زلزله هرچه باشد تردیدی نیست که وجود حرارت داخلی زمین یک عامل اساسی حدوث آن بشمار میرود.

نظریه‌های متعددی را شاید بتوان بعنوان علل اصلی حدوث زلزله پذیرفت. ولی قبل از آنکه یک یا چند عامل بتواند موجب انتشار امواج زلزله گردد. حرکات پوسته زمین وارد عمل میگردد بعبارت دیگر نیروی مؤثریکه علت اصلی زلزله محسوب میگردد قبل از همه پوسته زمین را که درحال تعادل است متأثر میکند و حرکت ناگهانی پوسته است که موجب انتشار امواج میگردد.

۱ - نظریه انقباض پوسته زمین Contractional Theory: نظریه‌ایکه بر اساس آن در اثر سرد شدن و

جمع شدن پوسته زمین کوهها بوجود آمده‌اند مدت مدیدی است که از طرف زمین‌شناسان عنوان شده است. بطوریکه میدانیم حرارت سطح زمین بسیار ناچیز است. از آنجائیکه حرارت داخلی زمین بسمت سطح زمین منتقل و سپس در فضا از طریق تشعشع پخش میگردد. بفرض اینکه حرارت پوسته زمین و مواد تشکیل دهنده آن ثابت بمانند باز هم بایستی افزایش عمق با کاهش تدریجی حرارت و انقباض مواد توأم باشد. بمرور زمان فضای خالی در زیر پوسته زمین تشکیل خواهد شد و این فضای خالی در اثر فشار وارده از قسمت فوقانی نشت کرده و موجب ایجاد فرورفتگیهایی در سطح زمین خواهد شد. نیروئیکه در اینجا اثر میکند همانند نیروئی است که در طاق اجری از طرفین اثر کرده و مانع سقوط اجزای طاق میگردد.

در مورد زمین نیز چنین نیروی جانبی از طرفین فضای خالی اثر کرده و سبب بالآمدن سطح زمین و ایجاد کوهها میگردد. این نیرو یا فشار جانبی را در نظریه انقباض پوسته زمین نیروی Orogenic یا نیروی

بوجود آورنده کوهها نامند. ولی از زمانیکه بوجود مواد رادیواکتیو پی برده شد معلوم گردید که نظریه تشعشعات حرارتی به تنهایی برای بیان انقباض پوسته زمین کافی نیست. در حقیقت از زمانیکه نظریه تشعشع حرارت بوسیله مواد رادیواکتیو اعلام گردید این سؤال مطرح شده است آیا پوسته زمین بعوض جمع شدن نباید منبسط شود؟

اشکال اصلی نظریه فوق در این است که طبق نظریه بالا کوهها در اثر انقباض پوسته زمین بوجود آمده‌اند و هر گاه کوهها گسترش یابند در بعضی موارد مساحتی بیش از هفت برابر سطحی که در روی آن قرار گرفته‌اند اشغال خواهند کرد. اینها مسائلی هستند که با نظریه منقبض شدن سطح زمین مغایرت دارند.

۲ - نظریه انتشار حرارت بوسیله مواد رادیواکتیو: مواد رادیواکتیو از قبیل رادیوم و اورانیوم

و توریوم دارای این خاصیت هستند که از طریق پخش اشعه حرارت از خود ساطع میکنند. مثلاً یک گرم اورانیوم و یک گرم توریوم به ترتیب در هر ثانیه از خود 25×10^{-9} و $6/8 \times 10^{-9}$ کالری حرارت پخش میکنند. این مواد در هنگام پخش حرارت شکسته شده و خود ب مواد دیگری بدل میشوند مثلاً پنج درصد

اورانیوم پس از طی مراحل مختلف تجزیه که ۳۷ میلیون سال بطول میانجامد به هلیوم و سرب بدل میشود و یک گرم اورانیوم ۸۶۵۳ گرم سرب و ۱۳۴۵ گرم هلیوم میدهد. از اینرولرد Rayleigh معتقد است هرگاه مقدار مواد رادیواکتیو در قسمت‌های درونی زمین با آنچه در سطح زمین یافت میشود برابر باشد مقدار حرارتیکه در درون زمین از تشعشعات مواد رادیواکتیو جمع میشود بیشتر از آن مقداری خواهد بود که در سطح زمین در اثر تشعشع از دست میدهد هرگاه در عمق ۱۶ کیلومتری این مقدار مساوی با سطح زمین باشد در نتیجه افزایش درجه حرارت مواد با تشعشع حرارتی سطح زمین معادل خواهد بود. عده‌ای عمق لازم برای برابری تعادل حرارتی را مساوی ۳ کیلومتر محاسبه کرده‌اند. بهر حال مسئله افزایش یا کاهش حرارت زمین موضوع یک بحث پایان ناپذیر است.

هولمز Holmes و جفری Jeffreys معتقدند هر شرطی که در زمانهای مختلف زمین‌شناسی در نظر گرفته شود کاهش حرارت در حال حاضر بیش از افزایش آن است.

از آنجائیکه مواد رادیواکتیو در قشر گرانیتی بیشتر است و از طرفی بطوریکه دیدیم طبقات تشکیل دهنده خشکیها با طبقات تشکیل دهنده اقیانوسها فرق میکنند لذا نیروی بوجود آورنده خشکیها یا Epeirogenic از این اختلاف سرچشمه میگردد. خستگی که در نتیجه اختلاف درجه حرارت در قسمتی از قشر زمین بوجود میآید بصورت کم و بیش ناگهانی با حدوث زلزله از بین خواهد رفت و بعبارت دیگر زلزله در اثر فعالیت نیروی Epeirogenic ناشی از فعالیت مواد رادیواکتیو زمین ممکن است حادث شود.

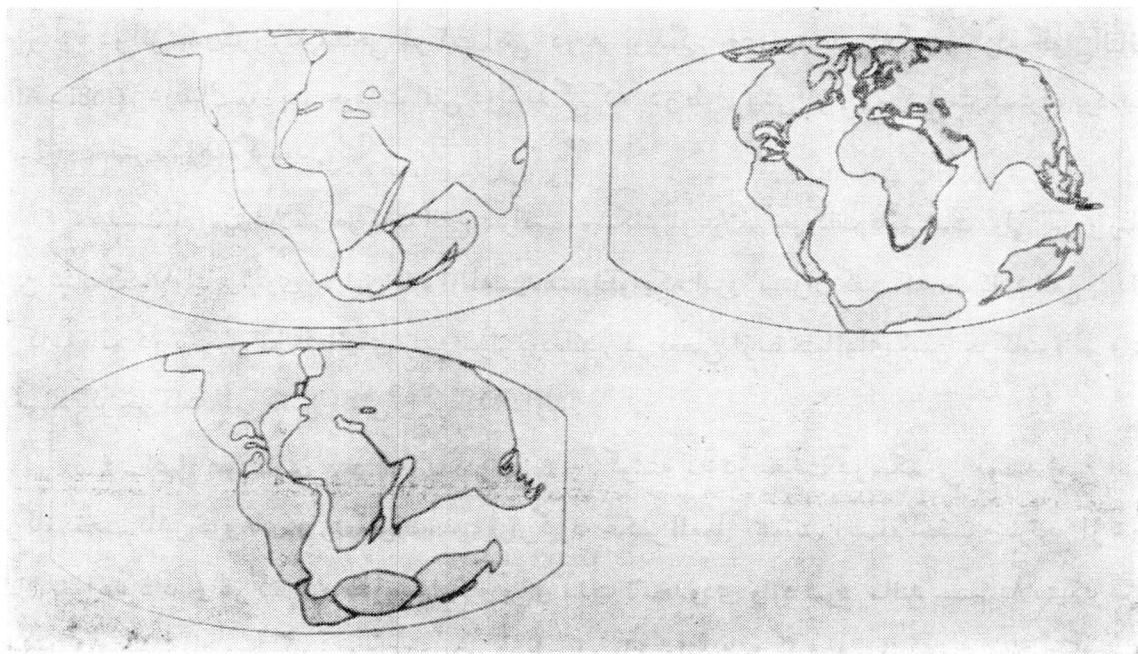
۳ - نظریه حرکت قاره‌ای Continental Migration theory: در اواخر قرن گذشته و اوایل قرن

بیستم بسیاری از زمین‌شناسان تصور میکردند که قاره ویا لاقط قسمتی از آن میتواند حرکت کند. کوبر Kober در کتاب معروف خود چنین نوشته است که: چین خوردگیهای داخل ژئوسینکلین folding in geosyncline پوسته زمین در اثر فشارهای وارده در حرکت افقی قشرها روی یکدیگر بوجود آمده است. این نظر بنام فرضیه مماسی - فشاری: tangential - Compression hypothesis خوانده میشود.

ارگانند Argand در نظریه خود که در سال ۱۹۲۲ به کنگره بین‌المللی زمین‌شناسان در بروکسل عرضه داشته است نوشته که: چین خوردگیهای جنوب آسیا در نتیجه حرکت فلات هند بسمت شمال بوجود آمده‌اند. وگنر Wegener دانشمند آلمانی معتقد بود که در ابتدا فقط یک قاره وجود داشت که از سنگهای گرانیت تشکیل شده بود و بعد از دوران اول زمین‌شناسی این قاره بقطعات تقسیم شده هر یک از دیگری جدا گردید. مثلاً جنوب افریقا و آمریکا بهم متصل بودند پس از جدا شدن قاره آمریکای جنوبی بسمت غرب بحرکت در آمد چین خوردگیهای رشته جبال آند Andes در اثر تصادم جبهه غربی قاره آمریکا با قشر بازالتی اقیانوس آرام بوجود آمده است.

همچنین وگنر معتقد بود که جزایر ژاپن و قاره آسیا در ابتدا بهم پیوسته بودند. سپس قاره آسیا بسمت

غرب حرکت کرد و جزایر ژاپن در جای خود باقی ماند در صورت صحت این نظریه بایستی زیر دریای ژاپن از جنس کف اقیانوس آرام باشد و این امر اخیراً بوسیله دکتر سانتو Santo زمین شناس ژاپونی تأیید شده است.

شکل ۳ - تغییرات خشکیها در دوران مختلف زمین شناسی

آنچه بیان گردید اصول چگونگی نیروی تشکیل دهنده کوهها یا Orogenic Force نظریه حرکت قاره‌ای نامیده میشود. در حرکت قاره‌ای در جبهه قاره خستگی فشاری و در عقب آن خستگی کشش ایجاد میشود از اینرو در هر مورد که این اختلاف از حد معین تجاوز کند انتظار حدوث زلزله‌ای را باید داشت. نظریه و گنر مدتها قبل بوسیله اکثر زمین شناسان رد گردید زیرا حرکت قاره‌ای سخت از جنس گرانیت بر روی قشر بازالتیک عملاً غیر ممکن است. بعضی از زمین شناسان نه تنها نظریه حرکت قاره‌ای را مردود اعلام کردند بلکه با امکان حرکت افقی هر قطعه بزرگی مخالفت ورزیدند. با رد شدن نظریه و گنر فکر حرکت پوسته زمین شکل دیگری بخود گرفت. حرکت قائم پوسته زمین توسط فان بملن Van Bemmelen (۱۹۵۴) و بلوسوف Belousov (۱۹۶۲) و کاری Carey (۱۹۶۲) پیشرفت بسیار کرد.

بلوسوف در کتاب « حرکت پوسته زمین » خود فقط بوجود حرکت قائم معتقد است و با این حرکت هر نوع ساختمان موجود در پوسته زمین را توصیف و بیان میکند و حرکت افقی پوسته زمین را نتیجه‌ای از حرکات قائم یعنی بالآمدن و فرونشستن پوسته میدانند. این نظریه بسیار جالب ولی همانند نظریه و گنر افراطی است.

در حال حاضر حرکت قاره‌ای مسجل نیست در حالیکه حرکت افقی قطعه بزرگی از زمین مورد تأیید اهل فن است. مانند حرکت افقی بریدگی سن اندره San Andreas fault در کالیفرنیا که در حدود چند کیلومتر

است و بریدگی فرگانوتالاس Fergano - Talass در آسیای مرکزی که در دوران اول زمین شناسی تغییر مکان زیادی کرده است.

در اثر حدوث زلزله سطحی حرکت افقی در هر بریدگی روی میدهد مثلاً در زلزله گوبی آلتائی Gobi - Altai در سال ۱۹۵۷ حرکت افقی در بریدگی که در طول بیش از ۲۰ کیلومتر گسترده بود بین ۱۰ تا ۱۵ متر مشاهده گردید.

بدست آوردن علائم حرکات افقی بمراتب مشکلتز از علائم حرکات قائم است ولی بمرور زمان زمین شناسان مدارک بیشتری در این باره ارائه میدهند بطوریکه امروز میتوان گفت که حرکات افقی باندازه حرکات قائم در تشکیل ساختمانهای زمین مؤثر بوده اند. در بعضی از ساختمانهای زمین حرکات قائم و در برخی دیگر حرکات افقی نقش اصلی را برعهده دارند.

۴ - اصل هم فشاری Principle of isostasy : گوشته که در حقیقت در حکم پی پوسته زمین است هر گاه تحت تأثیر نیروهای وارده کوتاه مدت قرار گیرد عکس العملی همانند اجسام سخت و مرتجع از خود نشان خواهد داد و هر گاه نیرو بطور مداوم و برای مدت نامحدودی وارد شود مانند جسم پلاستیک عمل خواهد کرد. از اینرو هر گاه نیروهای وارده در طی دوره ای وارد شود گوشته مانند جسم پلاستیک عمل کرده و اجازه خواهد داد که پوسته زمین بمرور بکنندی در آن فرورود این حرکت بکنندی و بنحو غیر محسوسی انجام خواهد گرفت. در تحت چنین شرایطی در عمق معینی از زمین تعادل فشار مابین مواد که میتوان آنها را کم و بیش چسبنده فرض کرد برقرار خواهد شد. در این عمق که بنام منطقه تعادل خوانده میشود خشکیها و اقیانوسها در حال تعادل قرار دارند.

هر گاه منشوری از مواد تشکیل دهنده این منطقه در هر قسمت از جهان که باشد اعم از زیر هیمالیا یا زیر اقیانوسها برداریم دارای وزن یکسانی خواهند بود بعبارت دیگر منشور طویل سنگین تر از منشور کوتاه نخواهد بود. از آنجائیکه اختلاف ارتفاع با تفاوت وزن مخصوص جبران شده است لذا وزن مخصوص منشور طویل کمتر از وزن مخصوص منشور کوتاه است و بدین وسیله موازنه قسمت‌های مختلفه پوسته زمین برقرار می گردد لذا شدت قوه ثقل در ارتفاعاتی مانند هیمالیا کمتر از مقدار متعارف بوده و شدت قوه ثقل در جزیره ای که از دل اقیانوس سر بر آورده است بزرگتر از حد معمول است از اینرو می توان تغییرات شدت نیروی جاذبه را در نقاط مختلف زمین توجیه کرد.

۵ - آتش فشانیها : تکانهای موضعی که معمولاً با خروج مواد مذاب از دهانه آتش فشانیها توأم است پدیده ایست که اکثر با آن آشنائی دارند و آنرا می توان زلزله آتش فشانی خواند اما در بعضی موارد ممکن است بدون آنکه مواد مذاب از دهانه آتش فشانی خارج شود زمین در نزدیکی آتش فشانی بلرزه درآید این لرزش در اثر فشار گازهای سواد مذاب در جریان حرکت بسمت سطح زمین رخ میدهد چون مواد مذاب بعلت درجه حرارت و فشار زیاد قابلیت جذب مقدار زیادی گاز و بخار را دارد لذا در موقع سرد شدن آنها را

از خود جدا خواهد ساخت از اینرو مواد مذاب در حرکت بسمت سطح زمین و در موقع سرد شدن بطور مستقیم یا غیر مستقیم موجب بروز زلزله می گردد.

ریزش کوهستانها با مقیاس زیاد نیز بنوبه خود می تواند سبب حدوث زلزله گردد.

حرکات پوسته زمین: مطالعه ساختمان زمین بخشی از علم حرکات و تغییر شکل پوسته زمین را تشکیل میدهد در اینجا از حرکات مربوط بساختمانهای پرکامبرین Precambrian دوران اول و دوران دوم صحبتی نمی کنیم زیرا این حرکات مدتها است پایان رسیده است ولی حرکات جدید مربوط بساختمانهای دوره نئوژن Neogene و کارترنری Quarternary را مورد توجه قرار می دهیم زیرا همین حرکات است که موجب حدوث زلزله می گردد.

پوسته زمین دارای سه نوع حرکت باسامی Epirogenic (حرکت خشکی زائی) و Orogenic (حرکت کوه زائی) و Rupturing (حرکت بریدگی) میباشد.

Epirogenic حرکتی را گویند که بصورت بالا آمدن و یا پائین رفتن پوسته تظاهر می کند.

Orogenic حرکتی است که چین خوردگیهای زمین را بوجود آورده است.

Rupturing حرکتی است که پاره شدن و تغییر مکان ساختمان بریدگیها را موجب می گردد.

سرعت حرکت پوسته زمین در حال حاضر در تحت شرایط مختلف تغییر فاحش می کند.

بطور کلی میتوان گفت که حداکثر آن در ژئوسینکلینهای جدید Modern Geosynclines و در کمربند

آلپ مقدارش زیاد و در پلات فرم و سپرها Shields مقدار حرکت ناچیز است حرکات پوسته زمین در زمانهای مختلف زمین شناسی در جهت های مختلف روی داده است در نتیجه این حرکات ساختمانهای مختلف زمین از قبیل برآمدگیها و فرورفتگیها بوجود آمده است بدیهی است هرچه در مدت زمان کمتری برآمدگیهای بوجود آمده باشد سرعت حرکت پوسته بیشتر است و بالعکس.

بعضی از زمین شناسان چنین تصور می کنند که حرکات پوسته زمین دارای جهت های مختلفی بوده

و سرعت آن در فاصله ای از زمان ثابت است و در حال حاضر نیز این حرکات با سرعت ثابتی انجام می گیرد

بعبارت دیگر جهات و سرعت حرکات جدید با تغییر زمان بنحوی محسوسی تغییر نکرده برای مدتی لااقل تا

چند هزار سال آینده ثابت مانده و بنحوی فعلی ادامه خواهد داشت. این نظریه پایه و اساس پیش بینی حدوث

زلزله در فواصل معین از زمان را تشکیل میدهد.

فرضیه فوق باید بدین سان اصلاح و تصحیح شود که حرکات پوسته زمین از هر نوع دارای جهات

مختلف بوده ولی ثابت نیستند و سرعت حرکات ساختمانهای زمین در جهت های مختلف دائماً تغییر کرده و

متنوباً افزایش و یا کاهش می یابد و تحت شرایط مختلف مقدار تغییر نیز تفاوت می کند این تغییر در بعضی

شرایط بسیار کند و در برخی دیگر سریع صورت می گیرد حرکات ممکن است دهها و یا صدها سال متوقف

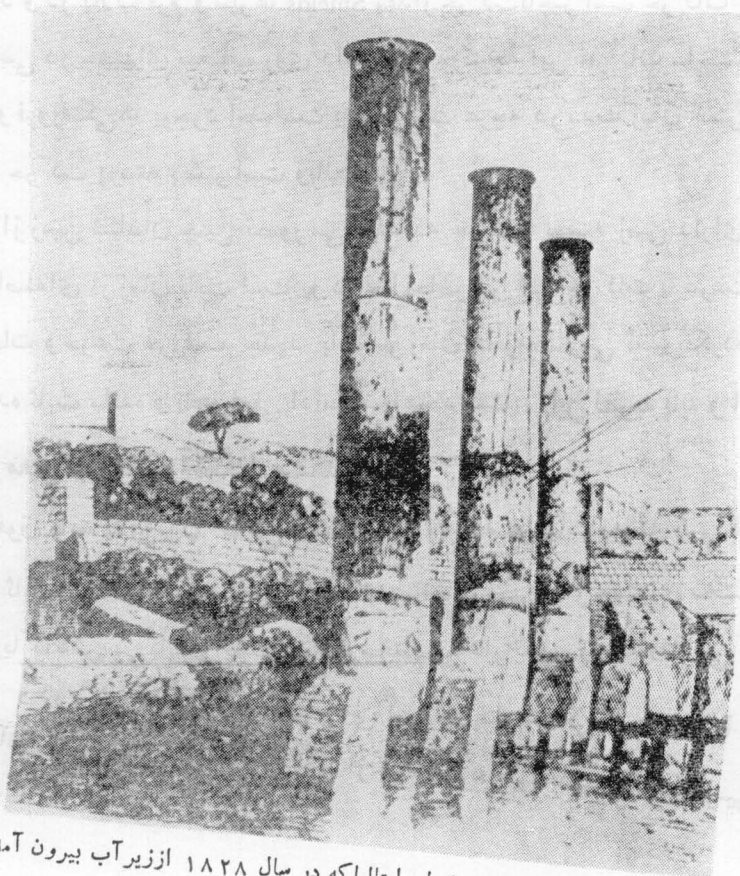
گردد حتی جهت آنها تغییر کند در صورتیکه یکی از حرکات حاکم باشد ساختمان زمین ممکن است در جهت

اساسی حرکت کند.

ساختمانهای جدید و برجستگیهای سطحی آن در اثر این حرکات نامساوی صورت خواهد پذیرفت هرگاه در نظر گیریم که تغییرات زمین در جهت تکامل با توجه بتاریخ بشر بکنندی صورت می پذیرد میتوان تصور کرد که سرعت حرکات تعیین شده با استفاده از طریق زمین شناسی در فاصله ای از زمان آینده که از لحاظ مطالعه زمین شناسی مدت کوتاهی محسوب میشود ثابت خواهد ماند.

اما بطوریکه فوقاً بیان گردید این سرعت برای مدت زمان دراز یکسان نمانده و تغییر خواهد کرد. تعیین چگونگی و کمیت حرکات پوسته زمین و در نتیجه برقراری اصولی برای آن نقش اساسی و مهمی در پیش بینی زلزله در فواصل معین از زمان را بازی میکند.

حرکات ناپایدار را میتوان بسهولة در نظمی که در رسوبات دورانهای گذشته وجود دارد تشخیص داد بوجود حرکات ناپایدار جدید میتوان از تغییر مکانهای ساختمانهای قدیم در اثر زلزله های متناوب و یا بوسیله دستگاههای اندازه گیری پی برد. بعنوان مثال میتوان معبد سراپیس Serapis رومیها را در نزدیکی ناپل نامبرد این معبد در دوهزار سال قبل در خشکی ساخته شد با گذشت زمان زمین و معبد دوبار فرونشست و در آب غرق شد در حال حاضر زمین و معبد از زیر آب درآمد و سطح آب دریا را در روی ستونهای معبد میتوان تشخیص داد. در دریای خزر در نزدیکی باکو در زیر آب کاروانسرای وجود دارد این کاروانسرا در اثر نشست زمین در آب دریا غرق شده است ولی در دوست سال گذشته مرتباً و با سرعت های مختلف در حال بالا آمدن است.

شکل ۴ - ستونهای ساختمانی واقع در پوزولی ایتالیا که در سال ۱۸۲۸ از زیر آب بیرون آمده است

خصوصیت تناوب زلزله ناشی از ثابت نبودن حرکات پوسته زمین بقرار زیر است :

فواصل زمان مابین زلزله‌های بزرگ در منطقه هربریدگی برابر نیست و این فاصله زمانی بمرور تغییر میکنند در بعضی از انواع ساختمان زمین برای دهها و یا صدها سال ممکن است زلزله‌ای روی ندهد و بعبارت دیگر فعالیت زلزله در آن منطقه از بین برود ولی بعداً بتدریج و یا بصورت ناگهانی فعالیت را از سرگیرد . مثلاً در آسیای مرکزی در منطقه جبال تین‌شان جنوبی South Tien-Shan مردمش هیچگونه خاطره‌ای از زلزله شدید نداشتند در سال ۱۹۴۱ این منطقه دوباره زلزله خیز گردید و در مدت ۲ سال پنج زلزله شدید در فواصل زمانی نامساوی و هزاران زلزله خفیف بوقوع پیوست .

اندازه‌گیری حرکات پوسته زمین در بسیاری از کشورها از جمله آمریکا و روسیه بعمل می‌آید ولی از همه‌جالب‌تر برنامه اندازه‌گیری تغییرات پوسته‌زمین در کشور ژاپن است . این کشور بوسائل اندازه‌گیری کاملی مجهز است و تغییرات سطح زمین در فواصل کوتاهی اندازه‌گیری میشود . طبق نظریه گوپین Gubin کارشناس مشهور روسی شبکه اندازه‌گیری و کنترل پستی و بلندی حرکات زمین در ژاپن در جهان منحصر بفرد است .

حرکاتیکه در بریدگیها صورت میپذیرد علی‌الاصول ثابت نیستند و این یکسان نبودن حرکات بعلت شرایط تماس سنگها در طول بریدگی در موارد مختلف فرق میکند بطور کلی میتوان گفت که در بعضی موارد حرکات در طول بریدگی بکندی صورت میپذیرد ولی اکثراً چسبندگی سنگها در طول بریدگی زیاد بوده و در نتیجه حرکات بشکل ناگهانی تظاهر میکنند . در حرکت بریدگیها تمام ساختمان بریدگی شرکت نمیکند بلکه قسمتی از آن سهیم میباشد هرچه سنگها سخت‌تر باشد قسمت بیشتری از بریدگی در حرکت شرکت خواهد کرد و دربریدگیهایی که از سنگهای نسبتاً خمیری Plastic دوران دوم و سوم تشکیل شده‌اند قسمت کوچکی در حرکت شرکت میکند . در بریدگیهای دوران اول قسمت بیشتری و بالاخره در بریدگیهای پرکامبرین Precambrian اغلب تمام بریدگی در طول ۰ تا ۶ کیلومتر شاید هم بیشتر شرکت خواهد کرد . در زلزله‌هایی به بزرگی ۷ و یا بیشتر قسمتی از گوشته زمین نیز شرکت میکند و این خود دلیلی بر سخت و محکم بودن گوشته زمین محسوب میشود .

خستگی که موجب حرکت ناگهانی بریدگی میشود در اثر تغییر مکان در حدود چند دسیمتر و یا چندمتر موقتاً از بین میرود و سپس خستگی بمرور و باهستگی در طول دهها و یا صدها سال جمع میشود . تا بطور ناگهانی حرکت زمین در همان نقطه تکرار شود .

براساس درجه‌آمادگی ساختمان بریدگی چنین لغزش ناگهانی متناوباً در مقاطع مختلف آن در امتداد افقی و یا عمودی و در عمق‌های مختلف روی میدهد عمق زلزله بوسیله امواج ثبت شده تعیین میگردد . ساختمانهای مختلف دربریدگیها با سرعت‌های متفاوت حرکت میکنند هرچه سرعت حرکت بیشتر باشد خستگی با سرعت بیشتری در بریدگی جمع میشود و لغزش بدفعات بیشتری روی خواهد داد . و بالتجیجه زلزله در چنین بریدگی بیشتر حادث خواهد شد .

در تاجیکستان بریدگی بنام وخش Vakhsh وجود دارد سرعت حرکت در دیواره این بریدگی زیاد است. در نتیجه ۹ کانون زلزله شدید در نقاط مختلف آن در مدت ۷ سال ثبت شده است. در بریدگی دیگری که آنهم در تاجیکستان وجود دارد سرعت حرکت دیواره بریدگی از سرعت دیواره بریدگی وخش کمتر است در نتیجه در مدت ۷ سال فقط یک کانون زلزله شدید در آن ثبت شده است.

لرزش زمین یا تقسیم زلزله در روی زمین: در روی زمین منطقه وسیعی نمیتوان یافت که از خطر زلزله برای همیشه در امان باشد از اینرو سطح زمین از نظر زلزله خیز بودن و مصونیتی که احتمالاً ممکن است داشته باشد بمناطق ویا کمربندهائی تقسیم شده اند.

گوتنبرگ Gutenberg وریختر در کتاب معروف زلزله خیزی زمین « Seismicity of the Earth » زلزله های رویداده را با توجه بساختمان قسمت های مختلف زمین مورد بررسی قرار داده و نتایج مهمی بخصوص در قسمت اقیانوس کبیر از آن بدست آوردند مثلاً خاطر نشان ساختند کلیه زلزله هائی که کانونشان در عمق متوسط ویا زیاد واقع شده اند ارتباط به شیارهای Troughs کف اقیانوس آرام دارند و هر کجا شیاری وجود نداشته باشد کانون زلزله ها سطحی خواهند بود.

سطح زمین را از لحاظ زلزله خیزی ویا فعالیت زلزله بشرح زیر میتوان تقسیم کرد.

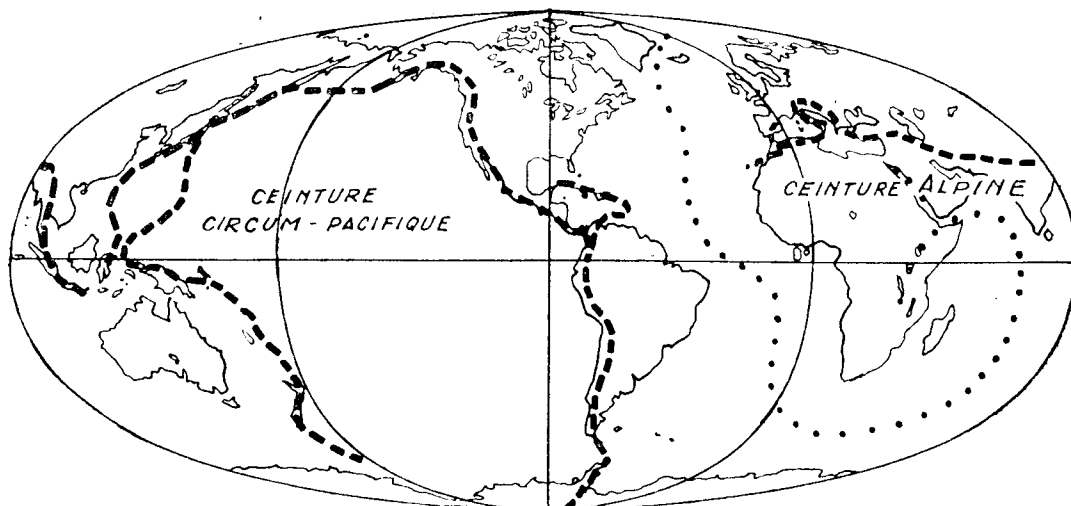
- ۱ - کمربند اقیانوس آرام
- ۲ - کمربند اروپا - آسیا یا خط کمربندی الپ
- ۳ - منطقه تین شان - بایکال Tien - Shan - Baikal
- ۴ - منطقه سرزمین چین
- ۵ - کمربند میان اقیانوس اطلس
- ۶ - کمربند اقیانوس هند
- ۷ - خط اقیانوس متجمد شمالی
- ۸ - منطقه شرق افریقا
- ۹ - کمربندهای کوچک زلزله
- ۱۰ - سرزمین های بی زلزله یا آرام

از میان خطوط فوق الذکر دو کمربند اقیانوس آرام و آلپ بسیار مهم هستند. در کمربند اقیانوس آرام ۸۰٪ در کمربند آلپ ۱۵-۱۴٪ زلزله های جهان رخ میدهد زلزله هائی که در اقیانوس آرام روی میدهد از نوع زلزله های سطحی و متوسط و عمیق هستند. زلزله های خط کمربندی آلپ از نوع زلزله های سطحی و متوسط میباشد زلزله های سایر نقاط فقط سطحی هستند.

شدیدترین زلزله ها با بزرگی ۹ و ۷ ویا بیشتر در دو خط کمربندی اول و دوم و منطقه تین شان - بایکال روی میدهند. در سایر نقاط زلزله ها بطور کلی از نوع خفیف هستند.

۱ - کمر بند اقیانوس آرام از سرزمین گراهام در قطب جنوب شروع میشود و پس از عبور از سرزمین آتش رشته جبال آندرا در آمریکای جنوبی پیموده و از جزائر آنتیل و کوههای غرب مکزیک و اتازونی و کانادا میگذرد. پس از طی قسمت جنوبی آلاسکا بسمت جنوب سرازیر شده و از جزائر آلوئین Aléoutiennes و کامچاتکا و کوریل Kourile در ژاپن میگذرد. در این جا کمر بند بدو قسمت شده و شاخه غربی از جزایر فرموز و فیلیپین و شاخه شرقی از مجمع الجزایر ماریان و کارولین عبور میکند. و در جزائر سلب Célèbes این دو شاخه بهم رسیده و سپس از جزایر گینه جدید و مالزی و زلاند نو عبور میکنند.

۲ - کمر بند اروپا - آسیا که بنام کمر بند آلپ هم معروف است از جزایر آسور شروع شده پس از عبور از شمال افریقا قسمتی از جزایر سیسیل و ایتالیا را هم در بر میگیرد آنگاه بسمت شمال میل کرده و شاخه ای بسمت فرانسه دارد. پس از طی کوههای آلپ در فرانسه و سویس و ایتالیا بسمت آلبانی و بالکان میل کرده و ضمن عبور از خاک ترکیه شاخه ای بسمت جنوب و سرزمین فلسطین دارد. شاخه دیگر کوهستانهای قفقاز و فلات ایران را پیموده در افغانستان در امتداد سلسله جبال هندوکش و در هندوستان در امتداد سلسله جبال هیمالیا ادامه مییابد و بالاخره پس از عبور از خاک بیرمانی و مالزی در مجمع الجزایر سند Sondes پایان مییابد.

شکل ه - کمر بندهای اقیانوس آرام - میان اقیانوس اطلس و آلپ - هیمالیا

- ۳ - منطقه تین شان - بایکال : شامل پلاتفرم جوان دوران اول تین شان - التائی - مغولستان و دره بایکال میباشد. این کمر بند فعالیتش از کمر بند آلپ کمتر و کانون بیشتر زلزله ها در عمق ۱۰-۱۰۰ کیلومتر قرار دارد. در سطح زمین اغلب شکافهائی در امتداد بریدگیها وجود دارد. طبق نظریه گوپین Gubin کارشناس مشهور روسی در این کمر بند زلزله هائی با بزرگی ۷ و یا ۸ بمراتب بیشتر از خط کمر بندی آلپ روی میدهد.
- ۴ - کمر بند چین : این کمر بند مابین خط کمر بندی آلپ و منطقه تین شان - بایکال قرار دارد و شامل قسمت شرق آسیا میگردد. گوتنبرگ و ریختر کارشناسان معروف زلزله معتقدند که در این منطقه بیشتر در فاصله

قسمت‌های ثابت ساختمان زمین زلزله روی میدهد و برخی از آنها بخصوص در منطقه کانسو Kansu بسیار شدید هستند. لی S. P. Lee کارشناس چینی زلزله معتقد است که زلزله در این منطقه در اثر ناپایداری بریدگیهای زمین حادث میشود. در سطح زمین شکافهایی در امتداد بریدگیها ملاحظه میگردد. بعضی قسمت‌ها از کمر بند چین از نظر زلزله دارای دوران طولانی آرامش و دوره کوتاه فعالیت شدید هستند.

۵ - **کمر بند وسط اقیانوس اطلس**: از جزیره ایسلند شروع و در امتداد میان اقیانوس اطلس تا نزدیکی اقیانوس منجمد جنوبی ادامه دارد در این جا بسمت شرق و در امتداد قاره افریقا منحرف شده و به کمر بند اقیانوس هند میپیوندد.

۶ - **کمر بند اقیانوس هند**: در حقیقت دنباله کمر بند اقیانوس اطلس است که بسمت سیلان ادامه مییابد و شاخه‌ای از آن خلیج فارس را طی میکند حداکثر بزرگی زلزله در این دو کمر بند تا درجه ۷ میرسد.

۷ - **خط اقیانوس منجمد شمالی**: مراکز زلزله از چین خوردگیهای دوران دوم سیبری شروع شده و در امتداد دهانه رودخانه لئا Lena اقیانوس منجمد شمالی را طی میکنند و از بین اسپتزرگن Spitzbergen و سرزمین گرینلند Greenland گذشته و جزیره ایسلند را دنبال کرده و به کمر بند وسط اقیانوس اطلس منتهی میگردد.

۸ - **منطقه شرق افریقا**: فعالیت زلزله در این منطقه متوسط است. گوتنبرگ و ریختر معتقدند که فعالیت زلزله در این منطقه حتی از کمر بندهای وسط اقیانوس اطلس و اقیانوس هند نیز کمتر است. کانون تمام زلزله‌هائیکه در شرق دریای احمر و دره اردن ثبت شده است در پوسته زمین واقع بوده و بزرگیشان ۶ و بندرت به ۷ میرسد.

۹ - **کمر بندهای کوچک زلزله**: این مناطق مابین قسمت‌های زلزله‌خیز و آرام قرار گرفته‌اند و عبارتند از منطقه اورال در اروپا و آپالاشیان Appalachian واقع در شرق آمریکای شمالی شرق اقیانوسیه - اروپای مرکزی و افریقای جنوبی.

۱۰ - **سرزمینهای بی‌زلزله یا آرام**: بطوریکه قبلاً بیان گردید در روی زمین نمیتوان منطقه وسیعی را یافت که از خطر زلزله برای همیشه در امان باشد ولی با این همه مناطقی میتوان یافت که تا کنون کسی حدوث زلزله‌ای را در آن نقاط بیخاطر نداشته باشد و یا اینکه فقط زلزله‌های خفیف غیرقابل توجه روی داده باشد.

در هر نقطه از زمین اگر دستگاه زلزله سنج دقیقی برای مدت طولانی نصب گردد حتماً یک یا چند زلزله هر اندازه که خفیف و یا غیرقابل توجه هم باشد ثبت خواهد کرد.

منطقه واقع در زیر اقیانوس آرام (باستثنای جزایر هاوایی) و همچنین منطقه واقع در شرق و غرب میان اقیانوس اطلس و سرزمین‌های واقع در زیر اقیانوس هند و سایر اقیانوسها (باستثنای قسمت‌هایی که در مسیر خط زلزله قرار گرفته‌اند) از لحاظ زلزله آرام هستند. ولی بدیهی است دستگاههای زلزله سنج در کناره اقیانوس هند و اقیانوس منجمد شمالی بمقداریکه در سواحل شرقی و غربی اقیانوس اطلس در اروپا و آمریکای شمالی مستقر شده‌اند نمیباشد.

مهمترین مناطق ثابت و یا بعبارت دیگر آرام در قاره‌ها عبارتند از: شرق کانادا - برزیل - منطقه بالتیک یا فنلاند و کشورهای اسکاندیناوی انگارا Angara در شمال آسیا - روسیه و شرق سیبری - سرزمین افریقا - غرب استرالیا - اقیانوس منجمد شمالی و خلیج بنگاله. عربستان و جزیره ماداگاسکار را جزء قسمت آرام افریقا و گرینلند را بخشی از قسمت آرام کانادا میتوان منظور داشت.

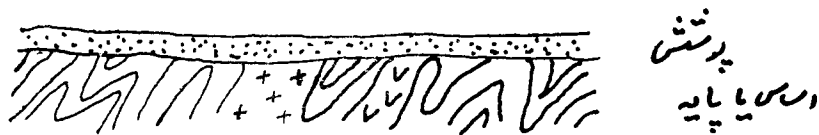
اصطلاحات زمین شناسی: برای بررسی علل تغییر شکل و حرکات پوسته زمین و در نتیجه درک روابط بین این تغییر شکلها و حدوث زلزله مطالعه دقیق پوسته زمین از نظر ساختمانهای مختلف زمین شناسی ضروری است. از اینرو در زیر باختصار به بیان چند اصطلاح زمین شناسی و یا بعبارت دیگر چند نوع ساختمان زمین میپردازیم:

۱ - چین خوردگی Fold: زمین شناسان در مورد تعریف دقیق چین خوردگی اتفاق نظر ندارند ولی بطور کلی میتوان گفت هرگونه خمیدگی که در قشرهای سنگ روی دهد چین خوردگی نامند.

۲ - بریدگی Fault: نوعی از ساختمان زمین که در طول تکاملش بوسیله تعداد زیادی شکستگی و با مشخصات و ابعاد مختلف از کمترین مقدار تا بطول چند صد کیلومتر قطع شده باشد بریدگی نامند. بدیهی است بریدگی دارای انواع و اقسام مختلف است که از ذکر آنها صرف نظر میکنم عده‌ای بریدگی را بشکل زیر تعریف میکنند:

بریدگی عبارتست از شکستگی ایجاد شده در ساختمان زمین که تغییر مکانی موازی با سطح شکستگی نیز در آن روی داده باشد. عمق بریدگیها برحسب کیفیت و ابعاد ساختمان زمین شناسی که در آن بریدگی بوقوع پیوسته است فرق میکنند و تا دهها کیلومتر گاهی نیز تا انفصال موهو Moho میرسد.

۳ - پلاتفرم: ساختمان بسیار وسیعی که چندین میلیون کیلومتر مربع از سطح زمین را اشغال کرده است پلاتفرم خوانند و از دو طبقه تشکیل شده است. طبقه زیرین را پایه Basement و طبقه فوقانی را پوشش Cover خوانند.

شکل ۶ - مقطع پلاتفرم

پایه از قسمت ضخیم رسوبات قدیمی از نوع ژئوسینکلین Geosyncline تشکیل شده است قشرهایش دارای چین خوردگیهای است. رویه این چین خوردگیها افقی است و قسمت فوقانی آنرا رسوبات پوشش که معمولاً مربوط بدوران دیگری از زمین شناسی است پوشانده است. قشرهای پوشش تقریباً افقی و اکثراً نازک و مابین صدها تا هزاران متر تغییر میکنند و بر روی اساس بدون هیچگونه جدائی و انفصالی قرار گرفته است. لذا پلاتفرم در دوران تکاملش خیلی آرام بوده و ساختمان ثابتی را تشکیل میدهد.

پلاتفرمیکه پایه اش از سنگهای پره کامبرین Precambrian و یا پالئوزوئیک Paleozoic تشکیل شده باشد به ترتیب اپی پره کامبرین Epi - Precambrian و اپی پالئوزوئیک Epi - Paleozoic مینامند که در آن لفظ اپی بمعنای فوقانی و بعدی است.

۴ - ژئوسینکلین Geosyncline: برعکس پلاتنفرم در دوران تکاملش ناپایدار و غیرثابت است و عبارتست از فرورفتگی یا نشست عریض و شیار پیچ و خم‌داری در پوسته زمین که در طول صدها و هزارها کیلومتر گسترده است. در این شیار در مدت تشکیل آن قشر ضخیمی از مواد بضمخامت ۲۰ - ۲۵ کیلومتر رسوب میکند. زمان لازم برای انجام رسوبات معمولاً در حدود یک دور Era زمین‌شناسی و گاهی کمتر و یا بیشتر است. وقتی این رسوبات انجام گرفت در اثر فشار و حرکت مواد مذاب درون زمین بسمت بالا رانده و چین خواهند خورد. بدین ترتیب کوهها بوجود می‌آید.

ژئوسینکلین که با رسوبات پره کامبرین ویا پالئوزوئیک پُر شده باشد به ترتیب پره کامبرین و پالئوزوئیک خوانده میشوند. برخی از زمین‌شناسان پلاتنفرم را منطقه آرام یا ثابت Stable و ژئوسینکلین را کمربند متحرک Mobile belts می‌خوانند. لفظ کمربند متحرک بدورانهای نشست و چین خوردگی و برآمدن و فعالیت مواد مذاب داخلی زمین اطلاق میگردد. کمربندهای نشست بین قسمت‌های ثابت زمین را ارتوژئوسینکلین Orthogeosyncline نامند.

اصطلاح اوژئوسیکلین Eugeosyncline بمنظور بیان سطحی از کمربند آتشفشانی که نسبتاً با سرعت و عمیقاً نشست کرده باشد اطلاق میگردد. و لفظ میوژئوسینکلین Miogeosyncline برای تعریف سطحی از کمربند بدون فعالیت آتشفشانی که نسبتاً با سرعت و عمیقاً نشست کرده است به کار برده میشود.

۵ - سپربلوک: هر گاه پایه اپی پره کامبرین پلاتنفرم سطح وسیعی را اشغال کند آنرا سپر Shield نامند. در صورتیکه سطح مورد اشغال نسبتاً کوچک باشد آنرا توده Massif ویا بلوک Block خوانند. هر گاه پایه در هر قسمت بوسیله قشر جوانی با اندک عارضه‌ای پوشیده باشد آنرا ورق Plate ویا میز Table خوانند.

رابطه بین زلزله‌خیزی و حرکات پوسته زمین: بمنظور بررسی روابط بین زلزله‌خیزی ویا فعالیت زلزله و حرکات پوسته؛ ساختمان پوسته زمین در نقاط زلزله خیز مورد مطالعه متخصصین قرار گرفت و چنین نتیجه گرفته شد که خطوط فعال و نقاط آرام زلزله کاملاً با کمربندهای فعال و مناطق آرام حرکات پوسته زمین تطبیق میکند.

بیشتر خطوط فعال زلزله بر روی کمربند اقیانوس آرام و آلپ واقع شده‌اند نقاطی که از نظر زلزله کمتر فعال هستند بر روی پلاتنفرم‌های جوان و نقاطی که از لحاظ زلزله آرام محسوب میشوند بر روی ساختمانهای ثابت قدیمی زمین از قبیل سپر Shield و ورق Plate قرار دارند.

بطوریکه میدانیم از مشخصات اولیه تکامل ژئوسینکلین فعالیت شدید پوسته است و قسمتی از گوشته نیز در این فعالیت شرکت داشته است فعالیت پوسته در اواخر تکامل ژئوسینکلین باهستگی پایان پذیرفت. از اینرو ژئوسینکلین‌های جوان کمربند اقیانوس آرام فعال بوده و زلزله‌هایی با کانون عمیق در آن روی میدهد. کمربند آلپ کمتر فعال بوده و عملاً زلزله با کانون عمیق در آن روی نمیدهد و معمولاً زلزله با عمق‌های مختلف که کانونشان در عمق متوسطی قرار دارد حادث میشود.

در انواع مختلف پلاتفرم و باسن های متفاوت زلزله های سطحی روی میدهد. در پلاتفرم های جوان و مناطقی از سپرها مانند منطقه پرو واقع در کمربند اقیانوس آرام بیشتر از کمربند آلپ تکانهای بزرگ آنهم بمقدار بیشتری از تکانهای کوچک روی میدهد. این مطلب با اختلاف ساختمان زمین در مناطق ذکر شده تطبیق میکند.

در پلاتفرمهای جوان زلزله بیشتر در بریدگیهای واقع در طول بلوکهای بزرگ روی میدهد. در کمربند آلپ بسیاری از تکانها (نه تمام آنها) در طول ساختمانهای نسبتاً پلاستیک زمین بدفعات ولی با شدت کمتری حادث میشوند. تعداد زیادی بریدگی کوچک و فعال در آن وجود دارد.

در سپرها و پلاتفرمهای جوان فعالیت زلزله متناوباً تظاهر میکند. دوران طولانی آرامش و دوران کوتاه فعالیت شدید در آنها وجود دارد. در بیشتر نقاط کمربندهای اقیانوس آرام و آلپ فعالیت زلزله نسبتاً ثابت است و این امر بستگی بچگونگی و تغییرات ساختمان زمین دارد. در واحدهای سخت و قدیمی زمین خستگی بکندی ذخیره میشود و انرژی ذخیره شده در شکستگیها گهگاه آزاد میگردد. در کمربند آلپ خستگیها بفوریت و سرعت ذخیره میشود لذا انرژی ذخیره شده بدفعات بیشتری آزاد میگردد. ترکهای سطحی زمین در سپرها و پلاتفرمهای جوان بیشتر از کمربند آلپ رخ میدهد. علتش در اختلافی است که در آمااد گیشان وجود دارد.

در کمربند آلپ لغزش ناگهانی بریدگیها بفوریت و در قسمت داخلی نسبتاً پلاستیک زمین صورت میپذیرد. در بسیاری از مواقع ادامه این لغزش بسطح زمین نمیرسد. در حالیکه در بلوکهای سخت حرکات ناگهانی تمام بلوک را شامل میشود و در صورتیکه بلوک در سطح زمین واقع باشد سطح زمین نیز تقریباً همیشه ترك خواهد خورد. مناطق کالیفرنیا و سلسله جبال تین شان را بعنوان مثال میتوان نامبرد. مطالب فوقرا بشرح زیر خلاصه میکنیم:

۱ - زلزله فقط در کمربندها و مناطقی که حرکات و تغییر شکل پوسته یا گوشته زمین وجود دارد روی میدهد.

۲ - هر اندازه مقدار حرکات و تغییر شکلها بیشتر باشد دفعات بیشتری زلزله روی خواهد داد.

۳ - هر قدر کمربندهای زلزله از نظر زمین شناسی در عمق بیشتری واقع باشند کانون زلزله در عمق بیشتری قرار دارد.

۴ - هر اندازه واحدهای تشکیل دهنده حرکات و تغییر شکلهای زمین آماادگی بیشتری داشته باشد تکانهای با بزرگی زیاد بر مراتب از تکانهای خفیف بیشتر خواهد بود.

۵ - هر قدر واحد تشکیل دهنده حرکات و تغییر شکلهای زمین قدیمی تر باشد آن واحد از نظر زلزله آرامتر خواهد بود.

۶ - فعالیت زلزله در کناره های واحدهای بزرگ و قدیمی تشکیل دهنده حرکات و تغییر شکلهای

زمین بیشتر از قسمت‌های مرکزی آن است. مطالب ذکر شده در بالا برای کلیه نقاط زمین صادق است. از اینرو میتوان گفت:

زلزله در اثر حرکات و تغییر شکل‌های پوسته زمین حادث میشود. این حرکات و تغییر شکلها در کمربندهای مختلف زمین متفاوت هستند و در نتیجه زلزله بصورت انواع مختلف ظاهر کرده و روی میدهد. اندازه‌گیری زلزله: فعالیت یا زلزله‌خیزی یک منطقه از طرفی تابع دفعات حدوث زلزله و از سوی دیگر تابع شدتی است که تکان زمین در آن منطقه احساس میگردد.

تعیین دفعات لرزش یک منطقه مسأله ساده‌ای است فقط کافی است آمار زلزله‌های رویداده در آن منطقه را دانست. در حالیکه تعیین شدت و یا اهمیت زلزله‌های رویداده باین آسانی نیست. زیرا حتی تعریف دقیق شدت زلزله که مورد قبول کلیه اهل فن باشد در ابتدا آسان نبود. در زیر مقیاسهایی که برای بیان زلزله بکار میرود ذکر میکنیم:

شدت زلزله: در اثر حدوث زلزله ساختمانها کم و بیش خسارت میبینند. قطعات بزرگ سنگها و کوهها ریزش کرده و ترکها در سطح زمین ظاهر میشوند. در بریدگیها در سطح زمین لغزش ایجاد گشته و در بعضی نقاط زمین بالا آمده و یا نشت خواهد کرد.

خسارت‌های وارده بساختمانها از فروریختن کامل ساختمان تا ریزش جزئی و فروریختن کامل دیوارها تا ترکهای کوچک تغییر میکنند. تغییرات حاصله در سطح زمین نیز بشدت‌های مختلف از لغزش و ریزش قسمت عظیمی از کوه تا لغزش کمی از آن ملاحظه میگردد بعنوان مثال میتوان لغزش عظیم کوه و ریزش سنگها ناشی از زلزله سال ۱۹۴۹ خائیت Khait واقع در قسمت آسیای مرکزی روسیه را نام برد که در اثر آن شهر خائیت با کلیه ساکنینش در زیر توده‌ای عظیم از خاک و سنگ بارتفاع ۶۰ متر مدفون شد. لغزش و تغییر مکان بریدگیها از چند دسیمتر تا چندین متر در طولی معادل چند تا چندین کیلومتر ممکن است روی دهد.

هر اندازه زلزله شدیدتر باشد اثر تخریبی آن در منطقه مرکزی زلزله بیشتر خواهد بود و این اثرات با دور شدن از مرکز زلزله کاهش مییابد. و هر قدر سرزمین بزرگتری در اثر زلزله بلرزش درآید فاصله‌ایکه اثر زلزله در آن کاهش مییابد بزرگتر خواهد بود. در مواردیکه زلزله سرزمین وسیعی را بلرزه در میآورد انواع مختلف خسارت که بتدریج خفیف‌تر میگردد در ساختمانها ملاحظه خواهد شد. و بالعکس وقتی زلزله شدیدی در منطقه کوچکی رخ دهد از خرابی کامل ساختمان در مرکز زلزله تا ترکهای کوچک در فاصله نزدیکی از مرکز زلزله ملاحظه میگردد و عبارت دیگر اثر زلزله در فاصله کم بمقدار زیادی کاهش مییابد. برای مقایسه زلزله‌های رویداده و تهیه نقشه مقیاس‌های مختلفی که همگی بر مبنای خسارت وارده بساختمانها پایه گذاری شده‌اند پیشنهاد شده است. در کشورهای مختلف که دارای شرایط آب و هوای متفاوتی هستند مصالح گوناگونی برای ساختمان خانه‌ها بکار میرود. در اروپا بیشتر چوب و آجر و در آسیای

مرکزی و بسیاری از کشورهای امریکای جنوبی خانه‌ها از خشت و گل بنا می‌گردند. بدیهی است چگونگی خسارات وارده مابین ساختمانها یکسان نمیباشد و بالتیجه مقیاس شدت زلزله در کشورهای مختلف براساس تعریف‌های متفاوتی پایه گذاری شده است.

مقیاس‌هایی که تا کنون توسط اشخاص و مؤسسات مختلف پیشنهاد شده عبارتند از: مقیاس بروکس Brooks (۱۸۱۱) - مالت Mallet (۱۸۶۲) - رسی Rossi (۱۸۷۴) - نیومن Neumann (۱۸۷۸) - فورل Forel (۱۸۸۱) - رسی - فورل Rossi-forel (۱۸۸۳) - مرکالی Mercalli (۱۸۸۳) - اموری Omori (۱۹۰۰) - مرکالی - کانکانی Mercalli-Cancani (۱۹۰۴) - مقیاس ژاپنی (۱۹۰۶) - وود Wood (۱۹۰۶) - مرکالی - کانکانی - سیبرک Mercalli-Cancani-Sieberg (۱۹۱۲) - اموری (۱۹۲۰) - نیومن - وود Wood - Neumann یا مقیاس اصلاح شده مرکالی (۱۹۳۱) - مقیاس انستیتوی فیزیک زمین روسیه (۱۹۵۳). وجود مقیاس‌های مختلف و متفاوت فوق‌الذکر خود دلیلی است بر مشکلاتیکه در راه تنظیم یک مقیاس قابل قبول جهانی وجود دارد. بهر حال تمام مقیاس‌ها براساس خسارات وارده و بطریقه زیر پایه گذاری گردیده‌اند. اثر تخریبی زلزله با دور شدن از مرکز زلزله کاهش مییابد و این اثر بخطوط هم شدت زلزله Isoleismal تقسیم میگردد. هرگاه زلزله‌ای روی دهد انواع مختلف خسارات وارده بر ساختمانها و ناسامانیهای روی داده در سطح زمین را یادداشت کرده و با توجه بشرح مندرج در مقیاس شدت زلزله را برآورد میکنند. شدت زلزله از درجه خفیف شروع شده و بعدا کتر آن در مرکز زلزله پایان مییابد.

در زیر مقیاس اصلاحی مرکالی را که بدوازده درجه تقسیم شده است شرح میدهیم.

درجه یک: زلزله فقط بوسیله دستگاه احساس و ضبط میگردد و اشخاص حدود آنرا حس نمی‌کنند.

درجه دو: زلزله فقط بوسیله کسانیکه در طبقات فوقانی ساختمانها سکونت دارند ویا در حال استراحت هستند احساس می‌گردد.

درجه سه: زلزله فقط بوسیله بعضی افراد که در ساختمانها سکونت دارند حس می‌گردد جهت و مدت آن نیز گاهی بوسیله اشخاص معین می‌گردد.

درجه چهارم: زلزله بوسیله بسیاری از کسانیکه در ساختمانها سکونت دارند وعده قلهلی از افراد که در خارج از ساختمان هستند حس می‌گردد. در و پنجره‌ها صدا کرده و در سقف و کف ساختمان نیز ترک‌هایی ایجاد می‌گردد.

درجه پنجم: زلزله بوسیله تمام ساکنین ساختمانها احساس میشود مبل و تختخوابهای منازل پلرزه درمیآید و افراد از خواب بیدار میشوند.

درجه شش: ضربه زلزله همه چیز ساکن را بحرکت در میآورد و موجب توقف پاندول میشود اندودها کنده شده و طنین ناشی از حرکت و صدای حاصله از آن بگوش میرسد.

درجه هفت: ساختمانها صدمه خواهد دید و خرابی در آنها بوجود خواهد آمد و دود کش‌هایی که بدو بصورت مجزا ساخته شده‌اند خراب خواهند گردید.

درجه هشت : ساختمانهای مهندسی شدیداً صدمه دیده و خراب خواهند شد زنگهای کلیساها و مجسمه‌ها و اثاثیه منازل واژگون شده و در زمینهای مرطوب ترک‌هایی بوجود خواهد آمد تخته سنگها از کوه جدا میشوند .

درجه نه : ساختمانهای محکم یعنی ساختمانهائی که خوب طرح و اجرا شده‌اند صدمه دیده و بسیاری از آنها خراب و غیرقابل سکونت می‌گردند در زمین ترکهای بزرگ و شکستگی ایجاد میشود .

درجه ده : بسیاری از ساختمانهائی که خوب طرح و اجرا شده‌اند خراب می‌گردند ریلهای راه‌آهن تغییر شکل داده و ازجا کنده شده لوله‌های آب خرد می‌گردد .

درجه یازده - خرابی کامل ساختمانهای ساخته شده با سنگ ، پلها و سدها . شکافهای عریض و عمیق در زمین ایجاد می‌گردند .

درجه دوازده : ویرانی کامل بوده شکافها و شکستگی‌های شدید در زمین بوقوع پیوسته رودخانه‌ها تغییر مسیر میدهند .

بطوریکه ملاحظه میشود درجاتیکه مورد توجه مهندس ساختمان میباشد عبارت دیگر در جاتی که ممکن است ایجاد ناراحتی در ساختمان کند از درجه VII شروع میشود . درجه VIII نیز از لحاظ تکان‌ملایمی که ساختمان میدهد از نظر پایداری ساختمان چندان مهم نیست درجات IX و X جزو درجات مغرب محسوب میگردند .

درجه XI حتی برای ساختمانهائی که خوب محاسبه شده باشند خطرناک میباشد درجه XII برای ساختمانهای درجه مصیبت‌باری محسوب می‌گردد .

بنابراین ملاحظه می‌گردد که درجه بندی شدت زلزله چندان دقیق نبوده یک امر نظری و تقریبی است برای برآورد شدت زلزله بایستی اطلاعات کافی در باره ساختمان مورد نظر داشت زیرا اگر جنس مصالح مصرفی و بالاخره درجه استحکام ساختمان را بیش از آنچه هست تخمین بزنیم سبب خواهد شد تا شدت زلزله از مقدار حقیقی بیشتر برآورد گردد و بالعکس .

برآورد شدت زلزله بوسیله دستگاههای زلزله سنج : سعی بسیار بعمل آمد تا بجای برآورد شدت زلزله از اثر تخریبی آن که وسیله دقیقی نیست بطرق دیگر و بکمک وسایل اندازه‌گیری آنرا برآورد کرد بفرض آنکه چنین وسائلی در موقع حدوث زلزله در محل وجود داشته باشد .

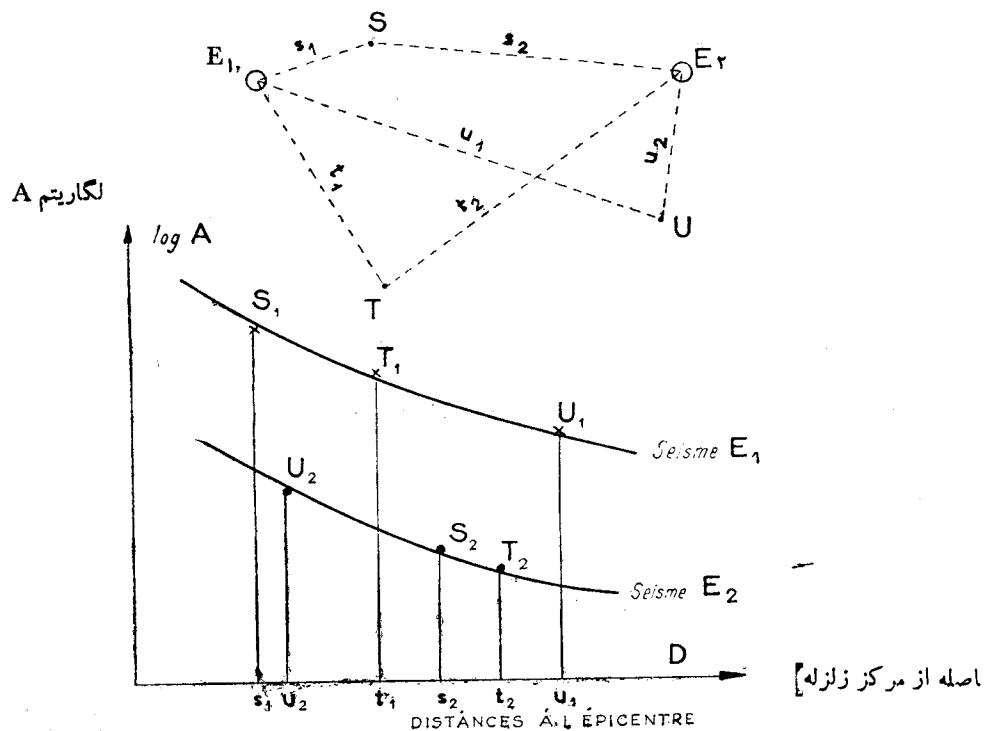
تعیین ماگزیمم شتاب در موقع حدوث زلزله خود یکی از طرق برآورد و مقایسه شدت زلزله میتواند باشد در حقیقت رابطه‌ای هم بین اثر تخریبی زلزله و شتاب زمین وجود دارد تقریباً می‌توان گفت که ماگزیمم شتاب M.M.S. با افزایش شدت زلزله از درجه‌ای بدرجه دیگر دو برابر می‌گردد .

کانکانی Cancani هر درجه شدت را با کمیتی از شتاب زمین بشرح زیر بیان کرده است :

مثلاً برای شدت VI بین ۵۱ - ۱۰۰ و برای شدت VII بین ۱۰۱ - ۲۵۰ و برای شدت VIII بین

۲۰۱-۰۰ و برای IX بین ۰.۱-۱.۰ الی آخر منظور داشت پارامتر فوق بتنهایی کافی نیست زیرا عامل زمان در آن منظور نشده است از اینرو بایستی مدت زمان کلی لرزش زمین و لحظه ای که شتاب زمین بمقدار ماکزیمم خود میرسد دانست کارشناسان متعددی بجای حداکثر شتاب زمین عامل دیگری را اختیار کرده اند و آن دامنه حداکثر شدت ثبت شده بر روی دستگاه زلزله سنج است بفرص آنکه چنین دستگاهی در محل مورد نظر قرار گرفته باشد این انتخاب کاملاً رضایت بخش نیست زیرا فقط شامل یک نوع نوسان مخصوص در میان تمام نوسانات ممکن توسط زلزله می گردد.

شدت طیفی Spectrum Intensity - اشکالاتیکه در تعریف عامل مناسبی برای ارزیابی شدت زلزله وجود دارد ناشی از این مسئله است که زمین لرزه خود پدیده بسیار پیچیده ایست که بر روی عوامل بسیار مختلفی اثر میکند و هر یک از این عوامل میتوانند بنحوی خود وسیله ارزیابی شدت زلزله گردند. بعداً خواهیم دید که وسیله دیگری بنام شدت طیفی برای ارزیابی زلزله وجود دارد که در آن بسیاری از مشکلات موجود در ارزیابی زلزله بوسیله مقیاس های شدت ذکر شده در بالا برطرف شده است.

شکل ۷ - منحنی نمایش زلزله های E_1 و E_2

چون معمولاً در محوطه ای که زلزله روی میدهد بطور استثنا ممکن است بوسائل اندازه گیری و ثبت کننده مجهز بود لذا همان شدت زلزله بهترین وسیله ارزیابی است از این رو ارزش کوششی که برای برقراری رابطه ای مابین شدت و سایر عوامل ارزیابی زلزله بعمل آمده است معلوم میگردد :

بزرگی زلزله Magnitude : در حالیکه شدت زلزله بستگی باثر حاصله از زمین لرزه در یک نقطه مشخص را دارد بزرگی زلزله بعددی بیان میشود که مبین اهمیت مجموعه تظاهرات ناشی از زلزله بوده و مستقل از عامل مکان است.

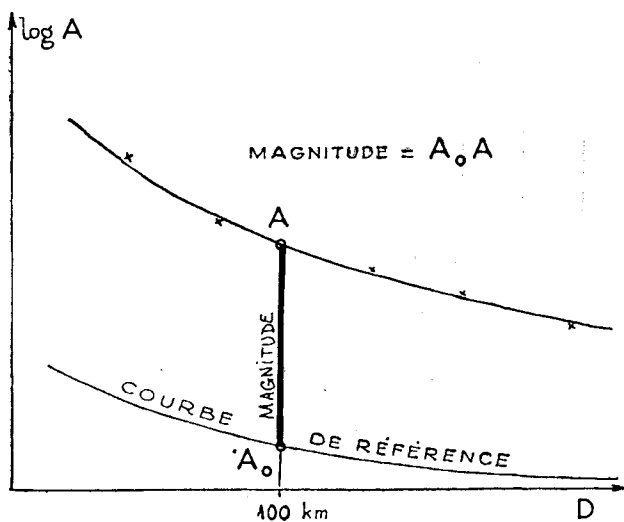
فکر مقیاس بزرگی زلزله بر اساس منحنی های ثبت شده بر روی نوارهای دستگاه زلزله نگار در اثر تجربه و کار در ایستگاههای ثبت زلزله بوجود آمده است. زیرا چه بسا زلزله ای خفیف و سطحی که کانونش در زیر شهری واقع شده است و بعلت خرابی وارده از نظر توده مردم از زلزله بسیار بزرگی که در نقطه دور افتاده ای رخ داده است بزرگتر و با اهمیت تر تلقی میشود.

بزرگی زلزله برای نخستین بار در سال ۱۹۳۵ توسط ریختر Richter زلزله شناس معروف امریکائی عنوان گردید باین ترتیب که :

هر گاه زلزله مشخصی را که توسط چند ایستگاه ثبت زلزله مانند U و T و S که مجهز بیک دستگاه کاملاً یکسان ثبت است اندازه گیری کنیم و نتیجه حاصله از ثبت را بر روی دستگاه نیمه لگاریتمی بر حسب فاصله ایستگاه از مرکز زلزله و لگاریتم ماکزیمم دامنه نوسان (A) ببریم. منحنی بدست میآید که نمایش بزرگی زلزله است. منحنی های ناشی از زلزله های مختلف را بطور کلی میتوان از انتقال یک منحنی بموازات محور طولها بدست آورد. مقدار فاصله و یا انتقالی که برای رسیدن از یک منحنی بمنحنی دیگری که نمایش زلزله دیگری است لازم میباشد اهمیت نسبی بین دو زلزله را بیان میکند.

هر گاه یک منحنی را مبناء و اساس قرار دهیم اندازه انتقال مبین اهمیت زمین لرزه حاصله است. بطوریکه ملاحظه میشود عامل مکان در این تعریف رلی را بازی نمیکند. مقدار انتقال و یا فاصله بین دو منحنی را بزرگی زلزله مینامند.

ممکن است منحنی که در دستگاه مختصات نیمه لگاریتمی از زلزله ترسیم میگردد پس از انتقال تمام نقاطش کاملاً بر روی منحنی مبناء قرار نگیرد. بر حسب تعریف فاصله ای که نقاطی از دو منحنی بفاصله

شکل ۸ - منحنی نمایش بزرگی زلزله

صد کیلومتر از مرکز زلزله باید طی کنند تا بروی یکدیگر قرار گیرند بزرگی زلزله نامند. لگاریتم مورد استفاده لگاریتم اعشاری است.

هرگاه A ماکزیمم دامنه نوسان زلزله مورد مطالعه بر روی نوار زلزله سنج استاندارد واقع در فاصله مشخصی از مرکز زلزله باشد و A_0 دامنه زلزله استاندارد باشد بنا به تعریف M بزرگی زلزله عبارتست از:

$$M = \log A - \log A_0$$

برای آنکه مبنای بزرگی کاملاً بنحو منجزی مشخص گردد لازم است بنکات اساسی زیر توجه شود.

- ۱ - دستگاهی که برای ثبت و ارزیابی زمین لرزه بکار می رود باید استاندارد باشد.
 - ۲ - محلی که لرزش زلزله اندازه گیری شده است باید مشخص باشد.
 - ۳ - لرزش استاندارد که ماکزیمم دامنه نوسان آن با A_0 نمایش داده میشود باید معین باشد.
- لرزش استاندارد بنام لرزش صفر نیز نامیده میشود. زیرا هرگاه $A = A_0$ باشد بزرگی نیز مساوی صفر خواهد شد $M = 0$ بدیهی است بزرگی صفر باین معنی نیست که زلزله ای روی نداده است زیرا زلزله های کوچکتر از لرزش صفر بشکل بزرگی منفی بیان میگردند.

از اینرو دامنه A_0 را انقدر کوچک اختیار میکنند تا کلیه زلزله های رویداده را بتوان با عدد مثبتی بیان کرد مقدار A_0 را مساوی با دامنه نوسانی برابر با یک هزارم میلیمتر که بر روی نوار دستگاه زلزله سنج استاندارد که بفاصله صد کیلومتر از مرکز زلزله واقع است ثبت کند اختیار میکنند بنابراین زلزله ای که بر روی نوار دستگاه استاندارد یک صد کیلو متری مرکز زلزله واقع است منحنی با دامنه ماکزیمم یک میلیمتر ثبت کند بزرگیش برابر با سه خواهد بود. از اینرو تعریف کلی بزرگی زلزله را بدینگونه میتوان بیان داشت:

بزرگی زلزله عبارتست از لگاریتم اعشاری ماکزیمم دامنه نوسان رسم شده بر روی نوار زلزله سنج

پیچشی بر حسب میکرون که مدت پیوند مخصوص آن ۰.۸ ثانیه و بزرگ نمائی ۰.۰۲۸ و درجه خفگی آن هشتاد درصد خفگی بحرانی است و دستگاه بفاصله ۱۰۰ کیلومتر از مرکز حدوث زلزله قرار گرفته است.

رابطه بین بزرگی زلزله و دامنه نوسان رسم شده بر روی نوار زلزله سنج همانند رابطه ایست که بین قدرت یک دستگاه فرستنده رادیو و بزرگی علائم دستگاه گیرنده بخصوص وجود دارد. بزرگی علائم دستگاه گیرنده بستگی بفاصله و قدرت دستگاه فرستنده دارد و با چگونگی شرایط مسیری که امواج بین دستگاه فرستنده و گیرنده طی میکند و بزرگ نمائی و نوع دستگاه گیرنده فرق خواهد کرد.

مقیاس بزرگی بر این اساس بوجود آمد تا در ارزیابی زلزله از بعضی آمار بی معنی و اشتباهات ناشی از بر آورد اثرات زلزله در نقاط بخصوص آنهم بدون توجه بفاصله نقطه مورد نظر از مرکز زلزله و جنس زمین و استحکام ساختمانهای صدمه دیده مصون ماند.

کارشناسان زلزله ضمن مطالعه باین نتیجه رسیدند که بزرگی زلزله با انرژی آزاد شده که بصورت

اسواج ارتجاعی منتشر میشود بستگی دارد. قسمتی از انرژی بصورت کار ناشی از برجهیدن پوسته زمین در مقابل قوه ثقل ویا حرکت افقی و شکستن مواد در نقطه برید گیهای زمین تظاهر میکند و بخش دیگر بشکل انرژی حرارتی ازین خواهد رفت.

ضمن مطالعه معلوم گردید که فقط مقدار کمی انرژی در طول مسیر مصرف میگردد لذا انرژی آزاد شده را میتوان از روی دامنه و پریود منحنی های ثبت شده محاسبه کرد.

برای محاسبه انرژی آزاد شده فرمولهای تجربی بسیاری پیشنهاد شده است که در اینجا بذکر فرمول تجربی گوتنبرگ اکتفا میکنیم.

$$1 - \log E = 9/9 + 1/9 M - 0.024 M^2$$

ویا

$$2 - \log E = 9/1 + 1/70 M + \log(9 - M)$$

در فرمولهای بالا M نمایش بزرگی زلزله و E انرژی آزاد شده برحسب ارگ است.

شدت و بزرگی زلزله ظاهراً دو عامل مستقل ازیکدیگر هستند زلزله ای به بزرگی قابل توجه مثلاً ۸ بشرط آنکه کانونش در عمق ۳۰۰ تا ۶۰۰ کیلومتری سطح زمین باشد با شدت ضعیفی تظاهر میکند در حالیکه زلزله کوچکتری مانند زلزله اقادیر که بزرگیش معادل ۷ بوده و انرژی آزاد شده اش ۳۴ مرتبه کمتر از انرژی آزاد شده توسط زلزله ای به بزرگی ۸ است شدتش در منطقه مرکزی مساوی با XI بوده است زیرا کانونش فقط در عمق ۳ کیلومتری سطح زمین قرار داشت.

بسیاری از افراد علاقمندند زلزله را با بمب های اتمی مقایسه کنند. طبق آمار رسمی بمب اتمی نظیر بمب هیروشیما انرژی برابر با $10^{20} \times 8$ ارگ (erg) آزاد میکنند.

زلزله بوئین زهرا که طبق برآورد مرکز تحقیقاتی زلزله پاسادنا Pasadena بزرگیش برابر ۷٫۵ و زلزله اخیر خراسان که بزرگیش برابر ۷٫۸ برآورد شده است. انرژی آزاد شده دو زلزله فوق برطبق فرمول شماره (۱) به ترتیب مساوی با $10^{22} \times 6/3$ و $10^{23} \times 1/8$ ارگ میباشد. بزرگترن زلزله ای که تا کنون دستگاههای زلزله نگار ثبت کرده اند زلزله سال ۱۹۶۰ شیلی به بزرگی ۸٫۷ است که معادل $10^{24} \times 4/1$ ارگ انرژی آزاد کرده است.

سه زلزله فوق الذکر به ترتیب در حدود ۸۰ و ۲۲۵ و ۵۱۰۰ بمب اتمی نظیر بمب هیروشیما

انرژی آزاد کرده اند.

روابط تجربی مابین بزرگی و عمق کانون و شدت زلزله در منطقه مرکزی و یا در وسعتی که تحت تأثیر زلزله قرار میگیرد بر قرار گردیده است که بعنوان نمونه فرمول شبالین Shebalin کارشناس جوان روسی را که در سال ۱۹۵۵ پیشنهاد کرده است ذکر میکنیم.

$$۳ - \quad \cdot / ۹ \text{Log} E - I = ۳ / ۸ \text{Log} h - ۳ / ۲$$

و یا

$$۴ - \quad \cdot / ۹ \text{Log} E - I = ۳ / ۱ \text{Log} h - ۴ / ۴$$

در فرمولهای فوق ماکزیمم شدت زلزله در منطقه مرکزی برحسب مقیاس اصلاحی مرکالی و h عمق کانون برحسب کیلومتر و E انرژی آزادشده برحسب مگاژول است . (هر مگاژول مساوی با $۱۰^{۱۳}$ ارگ است).

فرمول (۳) برای زلزله‌های کانونشان در عمق سطحی و تا ۷ کیلومتر و فرمول (۴) برای زلزله‌های کانونشان در عمقی بیش از ۸ کیلومتر واقع است صادق میباشد.